

Sirovost zarad sirovosti

Adna Muslija

U vremenu sirovosti, bilježenje trivijalnog doima se nježnim. Nepretenciozno posmatranje svijeta, u svoj njegovoj *sirovosti*, vidljivom čini njemu imanentnu *sirovost*.

Nepečeno. Neobrađeno. Neprerađeno. Živo. Opasno. Neukroćeno. Žilavo.

Bez obzira na heklanje jedne konotacije na drugu, u tom lančanom vezu označenih i dalje ostaje zarobljeno iskustvo sirovog. Onog koji se osjeti nepcem, škripom zuba i pucanjem vilice. Onog koji se osjeti u želucu. Doslovno i metaforički.

Fotografije i instalativne forme kolektiva Belgrade Raw uspijevaju postići ono što ni naturalistima, uz sve napore, nije baš uvijek polazilo za rukom — da posredstvom umjetničkog medija predstavi *srovu sirovost* i *srovu sirovost* ljudskog postojanja. Međutim, ni jedno ni drugo ne podrazumijeva brutalnost, fiziološku tjelesnost, ili animalnu neukrotljivost, već radije otuđenost, skrajnutost, marginalnost, nevidljivost ljudi, interakcija i prostora. Predstavljajući prizore *koje vrlo vjerovatno niko nije vidio*, ili *koje češće niko ne želi da vidi* ovaj kolektiv demistificira dokumentaristiku i poetizira svakodnevno.

Fotografske bilješke gotovo uvijek su prezentirane kroz site-specific postavke — u formalnim igrama i eksperimentima u kojima učestvuju i prostor i trenutak fotografija nije ni medij, ni alat, nego pismo. Pismo kojim se zapisuju opažanja, poput usputnih bilješki na telefonu.

Plati struju. Očisti pijesak za mace.

Opažanja zapisana fotografijama stupaju u komunikaciju s tekstualnim zabilješkama Jelene Nikolić. *Imam svoje mesto ovih dana red XI sedište 5*, jedna je od onih u kojoj je Nikolić u formu notes napomene uspjela sažeti svu poetičnost trivijalnog i višeznačje sirovog.

Dok vizuelno, prostorno i lingvističko, povezani istim senzibilitetom, testiraju mogućnosti transmedijalnosti, poigravanje s konceptom autorstva, tačnije insistiranje na kolaborativnim praksama i kolektivitetu, samo po sebi propituje granice medija fotografije. Kako on podrazumijeva usamljeno oko iza objektivna, odluka da ono bude pripisano pseudonimu

kolektiva naglašava činjenicu da su iskustva sirovosti i surovosti savremenog svijeta zajednička, kolektivna.